

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XXII. Misericordiæ Domini, quia non sumus consumpti. Thr. 3. 22.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

ipsum eo modo, quem DEUS præscribit, non iudicaberis à DEO.

3. Considera secundo loco à te requiri, ut ames usurpare misericordiam respectu proximi non examinando ejus defectus, miserando, condonando, opem & auxilium ferendo, cum serulerit occasio, quantum vires tuæ permittunt. Sed bene nota, quomodo hoc loco Dominus loquitur. Non solum dicit, ut misericordiam exerceas, sed ut ames: *Diligere misericordiam*, quia, si diliges, conaberis etiam agere aliquid ultra vires. Credisne hoc esse amare misericordiam, tam exactè ponderare necessitatem proximi, ut videas, an revera oblikeris ad opem præstandam?

4. Considera, quid denique Dominus à te requirat respectu sui, nempe ut cum ipso sollicitè ambules: *sollicitè ambulare cum DEO tuo*. Debès ambulare cum ipso, quia in totâ hac peregrinatione mortali nunquam debes ab illo longius recedere, debes illum amare, illi adherere, quocunque vadit, te socium adungere, etiam cum vadit ad montem Calvaria, & non facere ut illi, qui tuæ scædè

illum deserviunt, & solum in verticem Taboris sequuntur. Verùm hoc nondum sufficit. Oportet insequendo esse sollicitum, quia ille magnis passibus incedit. Si piger fueris, non poteris feliciter illum insequi. Itaque examina paulùm, an sis sollicitus. Sollicitus illum imitandi, sollicitus obediendi, sollicitus eam honorandi, sollicitus placendi, sollicitus non perdendi in viâ tot inter insidias, quæ illum tibi eripere contendunt, sollicitus quærendi, etiam cum fuerit infortunio quodam amissus, & eum de novo recuperandi. Sollicitudo in procurandis humanis bonis olim verabatur à Christo: quia in his sufficit moderata quædam diligentia, non est opus anxietate, non angore, quæ ultra diligentiam sollicitudo significat. At in procuratione boni Divini hæc anxietas, hic angor sunt affectus laudatissimi, modò illos confidentia commitetur: & ideo meminertis, quid facere te oporteat cum DEO tuo, qui ut talis nunquam deerit, quin vires tibi conferat sequendi, obediendi, honorandi, placendi, resistendi omnibus, qui illum tibi moliantur auferre, & demum recuperandi.

XXII.

Misericordie Domini, quia non sumus consumpti. Thr. 3. 22.

1. Considera, quis animus esset peregrino, qui, cum totam noctem ambulaverit, sub diluendum agnosceret se continuò incesisse ad oram horrendi præcipitij. O quàm ad ejus

modi conspectum omnis illi sanguis gelasceret! quàm impallescet! quàm horretet! quàm denique grâs DEO redderet ex animo, quod ab illo ita fuerit protectus. Idem tibi accideret,

ret, si DEUS oculis repræsentaret summum periculum, in quo versabaris, æternum pereundi. Quid ergo agas, quàm non prorumpas saltem in devotam actionem gratiarum tam pio protectori reddendam, quòd non exclames. *Misericordia Domini, quia non sumus consumpti.*

2. Considera, quàm stultus foret ille peregrinus, qui agnito periculo, quod ineurit, nocte proxima denuò rediret ad oram ejusdem præcipitij radendam. Nonne mereretur omnino destitui patrociniò Cælesti? Tu verò quid agis, dum ad pristina peccata denuò revertaris? bene attende, quia sicuè parum absuit, ut perires; ita parum abesse potest, ut pereas. Credisne Domino multum fore negotij, ut te permittat ire in ruinam? imò potius laborandum ipsi est, ut te servet, tot sunt demones, qui continuò adversus te vociferantur, ut potestas fiat furioso impetu te impellendi: *Laboravi sustinens. II. 1. 14.*

3. Considera, illum Peregrinum, qui aliquando feliciter evasisset ab imminente sibi periculo, non solum ad prius præcipitium haud reversurum, sed quàm posset longissimè recessurum. Cur igitur si non ad prius præcipitium omnino redis, illi saltem appropinquo? Ita est, propositum tibi est, ut ais, non amplius peccato mortifero te obstringere. Sed interim quid agis? semper vagaris inter occasiones etiam proximas peccandi. Hocine est demonstrare, à te agnoscere beneficium, quod DEUS tibi

præstitit tantà benignitate, à periculo præservando? hoc potius est illi provocare ad furorẽ, illum irritare & incendere, abutendo scilicet patientià indefensâ. *Conversi sunt tentaverunt DEUM & Sanctum suum exacerbaverunt. Pl. 77. 4.*

4. Considera, si confidas de solo Divino, dum ultro te exponis precipitijs, vehementissimè te falli. *Spes ejus frustrabitur eum, inquit Job & videntibus cunctis precipitabitur.*

28. Fieri potest, ut aliquando ex misericordiâ speciali etiam tali DEUS te servare dignetur. At communi lege quid fiet? cades. Deus autem hominem prudentem generalibus regulis gubernare se ipsum. Audi igitur, quale sit mandatum, quod Dominus Angelis tuis tutelarijs dedit: *Angelis suis mandavit de te, custodiant te in omnibus vijs tuis. Pl. 138.*

Non in precipitijs, sed in vijs. Si congradiaris itinere, prout necessitas requirit, per vias tritas, & occurrat tibi aliquod offendiculum, occurrat obliculum, occurrat periculum etiam gravissimum, cadendi, Angelus, qui tibi assistet, mandatum habet promptè tibi succurrendi, ne cadas. Non ita si te ipsum in rupes, loca aspera, & confragosa immitras. Ire te sinet in præceps. Fortè puras etiam in viâ Regiâ non occurrat pericula, in quibus maxime opus tibi sit prompto adminiculo. Valde deciperis. *Lubricaverunt (ita loquebatur Jeremias et si sanctus) lubricaverunt vestigia nostra in itinere platearum nostrarum.*

Thr. 4. 18. Via platearum sunt præ-
 alis planæ, politæ, publicæ, & in his ta-
 men multoties offendimus, in his ca-
 dimus, tanta est infirmitas humana.

XXIII.

Quicumque voluerit amicus esse seculi hujus, inimicus DEI confisur-
tur. Jac. 4, 14.

1. Considera seculum esse mensuram
 ejus, quod præterit, eamque ma-
 ximam. Prima est hora, tum dies,
 dem septimana, sequitur mensis, an-
 nus, & denique seculum. Proinde lo-
 cus, in quo attenditur quærendis bo-
 nis, quæ transeunt, lapsu temporis se-
 culum vocatus est, hoc enim summum
 est, quo frui liceat his bonis, unum se-
 culum. Imò quis hodie invenitur,
 qui illis tam diuturnatur? Idem secu-
 lum illa tibi donat & aufert. Nunc
 vide tantisper, an non vel solo nomine
 seculum amittat fidem. E contrario
 DEUS quid nominis? Is, qui est Do-
 minus seculi, immortalis, immutabi-
 lis, qui non subjacet alicui temporis
 mensura, quia sicut hujus est Author,
 ita ipsi quoque dominatur. *DEUS*
autem Rex noster ante secula. Psalm.
73. 12.

2. Considera seculum suo Domino
 rebelle majorem, quam ipse habeat,
 in cor tuum sibi potestatem arrogare.
 Et quamvis nequeat demum alia of-
 fert bona, quam sibi propria, hoc est,
 bona, quæ transeunt, & ut talia sunt,
 temporalia & fluxa nominantur, con-
 fidit tamen te magis illis adhæsurum
 quam ipsi DEO, qui bona sibi similia
 pollicetur, hoc est, æterna. Penes te est,
R. P. Pauli Segneri Manna Anima.

quid statuas. Imaginare tibi seculum
 ex unâ, DEUM verò ex aliâ parte cer-
 tatim contendere, quis te potiat. So-
 culum promittit tibi voluptates, divi-
 tias, honores, quæ sunt omnia ejus bo-
 na; sed non promittit nisi ad dies vi-
 tæ, ad unum seculum, & non ultra. Si
 malè cesserit in vitâ alterâ, tuum est
 damnum. DEUS vult tibi largiri
 bona infinites majora, sed non in secu-
 lo. Vult ea tibi postea largiri in æter-
 nitate. *Æstima, quid secundum re-*
ctam rationem oporteat amplecti.

3. Considera meritò videri nullum
 esse deliberationi locum, nisi tot cer-
 nesentur seculo potius adherere
 quam DEO. Siquidem plerique ho-
 minum vivunt instar brutorum ani-
 malium, multum præsentibus intenti,
 parum futuris. Tu esto verus homo,
 & idè futuris potius quam præsentibus
 attende. Ecce duas vias coram
 te, unam, quâ te ducere vult seculum,
 alteram, quâ te ducere veller DEUS.
 Non intra clausis oculis, sed antè con-
 sidera. *Via peccantium* (hæc est via
 seculi, quia via potiorum) *via peccan-*
tium complanata lapidibus. O viam
pulchram, totam lapidibus constr-
tam etiam splendentibus, totam ama-
bilem! numquid per eam incedere
dele-